

Historia ratownictwa

Pierwsze wzmianki w piśmiennictwie o ratowaniu tonących znajdujemy w Biblii w czternastej Księdze Królewskiej a w trzeciej opis - jak prorok ELIASZ ratuje dziecko wdowy w Sarepcie koło Sydonu metodą "usta-usta" zwana wówczas sposobem Eliasza (ok. 586r. p.n.e.);

rozdział IV drugiej Księgi Królewskiej podaje opis ożywienia pozornie martwego dziecka szunnamickiego dokonanego przez proroka Elizeusza;

zdaniem starożytnych Rzymian - kulturalny człowiek to ten który: "umie czytać, pisać i pływać" - toteż w Rzymie zorganizowano pierwsze nauczanie pływania, jako jednego ze środków prawidłowego rozwoju fizycznego;

w Starożytnej Grecji w II wieku p.n.e. Asklepiades zalecał przecięcie tchawicy, jako zabiegu operacyjnego zwanego Tracheotomią;

w Grecji dokonano pierwszych zapisów dotyczących użycia nurków do celów wojennych;

w XIV wieku chirurg Guy De Chaulac zastosował pierwszy w historii opis udrożnienia górnych dróg oddechowych poprzez wprowadzenie specjalnej rurki do tchawicy;

w 1767r. powstało w Amsterdamie "TOWARZYSTWO RATOWANIA LUDZI UTOPIONYCH";

w 1767r. - Hamburskie Zakłady Ratownictwa,

w 1772r. - Francja (w Lille) - założyciel Raymond Pitet,

pierwsze podręczniki dotyczące zagadnień ratownictwa powstały: 1773r. - Jonson, 1788r. - Kite, 1792r. - Curry

(podręczniki te zalecały metody: "usta-nos" oraz stosowanie różnych masek, rurek i miechów oddechowych);

w 1799r. Guts-Muths wydaje książkę pt. "Gimnastyka dla młodzieży", w której wiele miejsca poświęca się ratownictwu wodnemu (m.in. "cóż pomoże bieganie po brzegu ze sprzętem ratunkowym, gdy w nas samych nie znajdujemy środków ratunkowych.");

w 1878r. Instytut Ratownictwa Śródziemnomorskiego (na wzór Międzynarodowego Czerwonego Krzyża) zorganizował w Marsylii pierwszy międzynarodowy zjazd przedstawicieli krajowych towarzystw ratowania tonących (z inicjatywy Francuskiego Towarzystwa Ratunkowego);

10 czerwca 1908 roku odbył się w Berlinie pierwszy międzynarodowy kongres ratownictwa, któremu przewodniczył prof. dr Fryderyk Esmarck.

na następnym kongresie zorganizowanym przez Francuską Federację Ratownictwa w Saint Quen w 1910 roku powołano Międzynarodową Federację Ratownictwa (nazwa uległa zmianie: w 1952 roku na Międzynarodową Federację Ratownictwa, Niesienie Pomocy i Sportów Użytkowych, w 1963 roku na Międzynarodową Federację Ratownictwa i Sportów Użytkowych, od 1983r. na Międzynarodową Federację Ratownictwa Wodnego w skrócie FIS), siedzibą było państwo, z którego był wybrany prezydent,

w USA zagadnieniem ratownictwa wodnego zajęto się dopiero w 1914 roku, kiedy to Amerykański Czerwony Krzyż włączył do swojego programu także ratowanie tonących (niezależnie od Amerykańskiego Czerwonego Krzyża działała również Amerykańskie Stowarzyszenie Ratowania Życia - SLSAA);

Ewolucja metod ożywiania :

metoda chłostania - polegała na zadawaniu bólu przez chłostanie pokrzywami (później zastąpiono mokrymi ręcznikami lub rękami); stosowano ją w przypadkach zemdlenia;

metoda ogrzewania brzucha - bardzo przydatna w przypadkach wyciągnięcia ofiary z wody (przywracanie "ciepłoty ciała i życia"); stosowano ją także przy nadmiernym oziębieniu ciała, zamarznięciu, wyciągnięciu spod lodu; polega na przykładaniu na brzuch poszkodowanej osoby gorącego popiołu, gorącego suszonego zwierzęcego nawozu i gorącej wody;

w 1530 roku Paracelsus po raz pierwszy wprowadził dmuchawy i miechy, które miały zastąpić metodę "usta-usta" (sposób ten nazwano metodą Bellowa i był stosowany w Europie przez 300 lat);

w 1711 roku wprowadzono w Ameryce Północnej (wśród Indian) tzw. "Odkadzanie" lub "Odymianie"; sposób ten polegał na wdmuchiowaniu dymu do pęcherza zwierzęcego, a następnie do odbyticy ratowanego;

metoda ta została wprowadzona w Anglii w 1667 roku pod nazwą: "holenderskiego odymiania";

w 1770 roku zastosowano po raz pierwszy metodę inwersyjną (odwroconą) polegającą na zawieszeniu osoby ratowanej za nogi na linie; pociągnięcie w górę powodowało wdech i wylewanie wody z przewodu pokarmowego, opuszczenie - wdech;

w 1773 roku powstała nowa metoda zwana "Beczka"; osobę ratowaną układano przodem na beczce i ujmując ją za nogi przetaczano do przodu i do tyłu (przetoczenie do przodu - wdech, do tyłu - wydech); sposób ten jest jeszcze do dzisiaj stosowany przez marynarzy, żeglarzy oraz przez ludność wiejską w Ameryce Południowej;

w 1775 roku powrócono (podjęto próby) do metody "usta-usta", stosowanie jej na ziemiach polskich zajętych przez Prusy zalecał - Fryderyk III w swoim "Edykcie";

w 1783 roku lekarz nadworny króla Stanisława Augusta - Franciszek Kurcysz ogłosił stosowanie metody "Usta-usta" (w swej książce: "O ratowaniu w przypadkach nagłych");

w 1803 roku zaczęto rozpowszechniać metodę "rosyjską", która polegała na zakopywaniu w ziemi osób pozbawionych przytomności w pozycji leżącej;

w 1812 roku w Europie wprowadzono przewieszanie osoby ratowanej przez grzbiet koński w pozycji na brzuchu (bieg koński powodował ruchy klatki piersiowej; (wdech i wydech) oraz wylewanie wody);

w 1831 roku układano ratowanego w pozycji na grzbiecie (metoda Datrymała); długim kawałkiem płótna owinięto ratowanego wokół jego klatki piersiowej; następnie pociągano za końce płótna przez dwóch ratujących powodując wydech (po zwolnieniu wciągnięcia: wdech);

w 1856 roku powstała metoda: Marshall-Halla; była pierwszą próbą ożywiania przez zmianę pozycji ratowanego z ułożenia na piersiach (ucisk na klatkę piersiową - wdech) do ułożenia na boku (moment obrócenia: wdech);

w 1861 roku wprowadzona została metoda Silvester'a, która polegała na uciskaniu ramionami ratowanego jego klatki piersiowej (wydech) i przenoszeniu ich następnie bokiem nad głową (wdech) przy stałym ułożeniu ciała na grzbiecie; metoda ta jest używana jeszcze do dzisiaj w niektórych przypadkach;

w 1886 roku metoda J.B.Francisa, polegała na unoszeniu ofiary na żerdzi i spowodowanie nadwyprustu jej ciała (wywołanie wydechu) natomiast obniżenie ciała powodowało wdech;

następną metodą, która przetrwała do dzisiaj w wielu jeszcze krajach jest metoda Schafera (1903r.), w której osobę ratowaną układano w położeniu na piersiach (uciskanie oburącz żeber - wydech, zwolnienie ucisku - wdech);

w 1916 roku została wprowadzona metoda Acklena; specjalne miechy zakładane były ratowanej osobie ułożonej na grzbiecie na dolną część klatki piersiowej i górną część brzucha; pociągnięcie urządzenia (miecha) w górę wywoływało "próżnię zasysającą mięśnie" - wdech, opuszczenie miecha - wydech;

w 1926r. Eisenmenger dał początek tzw. "sztucznym przeponom" napędzanym elektrycznie: urządzenie to wywoływało na zmianę ucisk (wydech) i zwolnienie (wdech);

lata pięćdziesiąte to znowu nawrót do najstarszej metody "USTA-USTA" (i jej odmian), która opisana jest w podręcznikach z reanimacji i szczegółowo omawiana przy tematach dotyczących zagadnień medycznych.

Międzynarodowa Federacja Ratownictwa Wodnego ILS (INTERNATIONAL LIFE SAVING)

10 czerwca 1908 roku odbył się w Berlinie pierwszy międzynarodowy kongres ratownictwa, któremu przewodniczył prof. dr Fryderyk Esmarck, a w 1910 roku odbył się następny kongres, zorganizowany przez Francuską Federację Ratownictwa w Saint Quen na którym powołano:

MIĘDZYNARODOWĄ FEDERACJĘ RATOWNICTWA

nazwa ta ulegała następującym zmianom:

w 1952 roku na Międzynarodową Federację Ratownictwa, Niesienia Pomocy i Sportów Użytkowych,
w 1963 roku na Międzynarodową Federację Ratownictwa i Sportów Użytkowych,
od 1983 roku na Międzynarodową Federację Ratownictwa Wodnego w skrócie FIS.

Siedzibą było państwo z którego był wybrany prezydent.

POLSKA należy do FIS od 1970 roku (natomiast składki opłaca od 01.01.1971r.)

STRUKTURA ORGANIZACYJNA WYGLADAŁA następująca:

1. KONGRES (tzw. *SPOTKANIA PLENARNE* natomiast co 4 lata odbywały się *KONGRESY WYBORCZE*)
2. KOMITET DYREKCYJNY:

PREZYDENT

WICEPREZYDENCI (6 osób) jednym z wiceprezydentów jest **prof. M. WITKOWSKI**

SEKRETARZ GENERALNY 1 osoba

SKARBNIK

CZŁONKOWIE KOMITETU DYREKCYJNEGO (9 osób)

1. KOMISJE STRUKTURALNE: (*posiedzenie komisji odbywały się z okazji KONGRESU*)

TECHNICZNA

MEDYCZNA

PRAWNA

PROPAGANDOWA (*przewodniczący: W. PŁÓCIENNIK - POLSKA*)

komisja zajmowała się problematyką bezpieczeństwa na wodach w poszczególnych krajach

SPRZĘTOWA

ORGANIZACYJNA
OPERACYJNA
WZAJEMNEJ POMOCY

W USA zagadnieniem ratownictwa wodnego zajęto się dopiero w 1914 roku, kiedy to Amerykański Czerwony Krzyż włączył do swojego programu także ratowanie tonących (niezależnie od Amerykańskiego Czerwonego Krzyża działało również Amerykańskie Stowarzyszenie Ratowania Życia - SLSAA).

W roku 1994 podczas połączonego Kongresu WLS i FIS, który odbył się w Cardiff (Anglia) powołano jedną międzynarodową federację ratownictwa wodnego ILS (INTERNATIONAL LIFE SAVING). Federacja aktualnie zrzesza 55 krajów, w tym 39 członków rzeczywistych, 5 członków współdziałających oraz 11 członków korespondentów. Ponadto federacja utrzymuje kontakty z 38 federacjami krajowymi nie zrzeszonymi.

WOPR jest członkiem rzeczywistym ILS.

ILS działa poprzez 4 regionalne federacje: Afrykę, Amerykę, Azję z Oceanią i Europę. Na czele regionalnej federacji europejskiej stoi dotychczasowy Prezydent p. Klaus Bartnitzke (Niemcy), natomiast Prezydentem ILS jest p. E. Weldon (Australia). Siedziba ILS mieści się w Leuven (Belgia), gdzie mieści się Generalny Sekretariat ILS kierowany przez p. Haralda Vervaecke, natomiast siedzibą regionalnej federacji europejskiej jest nadal Anendorf (Niemcy), a funkcję Regionalnego Sekretarza Generalnego pełni dr Klaus Wilkens (Niemcy).

Aktualna składka członkowska (roczna) na rzecz ILS wynosi 1.000 \$.

Historia ratownictwa wodnego w Polsce

najstarszy zapis to: ufundowanie przez HIERONIMA GOSTOMSKIEGO w 1604 roku klasztoru i szpitalika w Sandomierzu nad Wisłą (zakonnicy tego klasztoru mieli za cel niesienie pomocy ofiarom Wisły);

w 1775 roku na polecenie księcia A. CZARTORYSKIEGO ogłoszono drukiem pierwszą książkę pt.: "O RATOWANIU TONAĄCYCH" (wznowiona w 1728 roku);

13 listopada 1775 roku ogłoszono we Wrocławiu: "Edykt względem prędkiego ratowania przez nagłe przypadki zaginionych w wodzie, albo jakimkolwiek sposobem o utratę życia przewidzianych osób" (był wydrukowany w zaborze pruskim w j. polskim);

w 1783 roku opis najwcześniejszej metody ożywiania (ELIASZA) znanej obecnie "usta-usta" ogłosił na terenie Królestwa Polskiego - lekarz nadworny króla Stanisława Augusta. FRANCISZEK KURCYUSZ (w książce: "O ratowaniu w przypadkach nagłych");

w 1805 roku w roczniku "DZIENNIK WIELEŃSKI" wysuwane są (przez redagującego JĘDRZEJA ŚNIADECKIEGO) opisy sposobów ratowania tonących, szczególnie w krajach "wodnych";

w 1820 roku wydana zostaje we Lwowie pierwsza książka w zaborze austriackim "NAUKA I SZTUKA PŁYWANIA", (autor: KAROL HEINITZ), w której opisane są sposoby holowania ratowanych do brzegu i zestaw przyborów w tzw. "skrzynce ratunkowej".

w 1839 na terenie Królestwa Polskiego wydane są specjalne przepisy, na podstawie których RESUSCYTACJA uzyskuje podstawę prawną;

w 1839 roku Rada Lekarska Królestwa wydaje w Warszawie pod redakcją A. JANKOWSKIEGO "Wiadomości o ratowaniu osób w stanie pozornej śmierci będących albo nagłą utratą życia zagrożonych" (wznowione w 1845 roku);

w 1869 roku w Wadowicach ukazuje się książka dr GAWLIKA: "Ratowanie osób nagłą utratą życia zagrożonych", w której opisane szczegółowo metody: sztucznego oddychania, a przede wszystkim: SYLVESTRA i MARSCHALLA-HALLA;

w 1874 roku w Poznaniu wydany zostaje "Poradnik lekarski dla ochronek i domowego użytku", w którym jeden z rozdziałów poświęcony jest ratownictwu;

w 1883 roku w Krakowie dr KAZIMIERZ GRABOWSKI dokonał tłumaczenia książki prof. ESMARCKA: "DIE ERSTE HILFE BEI UNGLUECKSFALLEN";

w 1898 roku z inicjatywy prawnika i dziennikarza JÓZEFA RADWANA powstaje w Kaliszu pierwsze na ziemiach polskich towarzystwo ratowania tonących pod nazwą: "CESARSKIE TOWARZYSTWO RATOWANIA TONAĄCYCH".

na prośbę Komitetu Kaliskiego Towarzystwa dr LEON WERNIC wydaje w 1902 roku książkę: "JAK RATOWAĆ TONAĄCYCH";

w 1910 roku ukazuje się książka: "PŁYWANIE" napisana przez nauczyciela krakowskiego "SOKOŁA" (jeden rozdział obejmuje w niej ratowanie tonących);

po odzyskaniu niepodległości następuje duży rozwój kultury fizycznej i sportu, którego propagatorami są nie tylko kluby sportowe ale także i czasopisma; jednym z nich jest "SPORT WODNY", w którym opublikowane są materiały z zakresu ratownictwa wodnego, popularyzujące pokazy i konkursy;

21.10.1925r. w Warszawie z okazji 10-lecia POLICJI RZECZNEJ odbył się na Wiśle pokaz ratownictwa wodnego;

20.04.1926 roku na posiedzeniu zarządu Polskiego Związku Pływackiego powołano KOMISJĘ d/s RATOWNICTWA z siedzibą w SIEMIENOWICACH;

w 1927 roku Komisja d/s Ratownictwa ogłosiła datę 29 CZERWCA jako "DZIEŃ RATOWNIKA", w którym należy organizować kursy szkoleniowe i pokazy ratownictwa;

w lipcu 1929 zorganizowane zostały dwa pokazy ratownictwa tonących: w BYDGOSZCZY i w GRUDZIĄDZU oraz w KRAKOWIE bezpłatny 10-dniowy kurs szkoleniowy;

w 1932 roku Stołeczny Komitet Wychowania Fizycznego przy współudziale PZP zorganizował szereg pokazów pod hasłem "JAK PŁYWAĆ, SKAKAĆ I RATOWAĆ TONAĄCYCH";

w 1936 PZP zorganizował dla instruktorów pływania - 12 dniowy kurs ratowania tonących, który się odbył w Centralnym Instytucie Wychowania Fizycznego w Warszawie. Następne dwa kursy odbyły się 20.08.1938 roku w Warszawie i Gdyni;

po wyzwoleniu ratownictwo wodne staje się ponownie jedną z form reaktywowanego w 1945 roku Polskiego Związku Pływackiego;

w 1947r. został powołany REFERAT RATOWNICTWA (pod przewodnictwem Maleszyńskiego, a następnie Brolla);

w 1952 z inicjatywy mgr D. BOGAJEWSKIEGO (Kierownika Zakładu Pływania AWF w Warszawie i działacza PZP) ratownictwo wodne wchodzi do programu nauczania w AWF (najpierw w Warszawie , później we wszystkich Wyższych Szkołach Wychowania Fizycznego);

w 1958 Warszawski Okręgowy Związek Pływacki (WOZP) zorganizował kurs dla ratowników wodnych na podstawie rozszerzonego programu obowiązującego w AWF;

w 1958 roku PZP zorganizował w Katowicach kurs dla instruktorów ratownictwa (7-dniowy);

w 1959 roku wprowadzone zostały jednolite legitymacje dla ratowników II i I klasy oraz instruktorów ratownictwa wodnego, ponadto wprowadzone zostały jednolite programy nauczania;

w 1959 roku nakładem WOZP wychodzi drugie rozszerzone wydanie pracy "RATOWANIE TONAĄCYCH" M. Witkowskiego;

w latach 60-tych powstają samorzutnie organizowane społeczne drużyny ratowników wodnych (przede wszystkim w woj. białostockim i poznańskim);

11 kwietnia 1962 roku Zarządzeniem Nr 74 Przew. GKKFIT powołane zostało WODNE OCHOTNICZE POGOTOWIE RATUNKOWE;

w listopadzie 1965 roku zwołany został PIERWSZY OGÓLNOPOLSKI SEJMIK WOPR, na którym wybrane zostały władze centralne:

pierwszy KOMENDANT KOMENDY GŁÓWNEJ WOPR - W. PŁÓCIENNIK (następnie prezes ZG WOPR),
wiceprezisi:

- ppłk J. BUCHALSKI
- Z. CENDROWSKI
- dr M. WITKOWSKI

w 1967 roku WOPR uzyskuje osobliwość prawną; Po tej decyzji nastąpiła intensywna praca zarządów wojewódzkich;

20.04.1969 roku odbył się I KRAJOWY ZJAZD WOPR;

30.04.1969 roku na podstawie porozumienia między ZG WOPR a PZP;

w styczniu 1970 roku zostały wprowadzone nowe stopnie ratowników: młodszy ratownik, ratownik wodny, starszy ratownik oraz stopnie instruktorów: instruktor ratownictwa wodnego WOPR i instruktor - wykładowca WOPR;

w 1970 podczas kongresu FIS w Warpie (Bułgaria) WOPR został przyjęty na poczet członków Międzynarodowej Federacji Ratownictwa Wodnego (od 1971r. WOPR opłaca składki);

5 maja 1970 roku został ustalony Program Współdziałania MO i WOPR w zakresie bezpieczeństwa i porządku na wodach;

lata 1969/72 obfitowały w wiele wydarzeń o zasięgu krajowym (weryfikacje, kursokonferencje, szkolenia, prelekcje) i międzynarodowym (współpraca z krajami: NRD, Bułgaria, NRF);

w okresie 30.06-2.07.1972r. odbyły się w CHRZANOWIE po raz pierwszy OGÓLNOPOLSKIE ZAWODY RATOWNIKÓW WOPR;

W okresie powojennym można wydzielić następujące etapy działalności:

od 1945r. - okres przygotowawczy. Nieliczne próby organizowania szkolenia ratowników i ratownictwa wodnego;

1958-1969r. - okres wzmożonego szkolenia ratowników przez PZP i jego agendy terenowe oraz od 1962r. organizowanie się Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego i przygotowanie się do przejęcia całokształtu spraw związanych z ratownictwem wodnym w Polsce;

od 1969r. - okres najbardziej dynamicznego rozwoju pod względem organizacyjnym, propagandowym i szkoleniowym. 31 grudnia 1972r. WOPR liczył 30.682 członków w tym: 46 instruktorów wykładowców, 283 instruktorów ratownictwa, 428 starszych ratowników wodnych, 5.080 ratowników wodnych, 15.542 młodszych ratowników, 9.303 bez uprawnień;

szeroka współpraca z innymi organizacjami: PZŻ, LOK, PZM, NW i inne.

< Poprzednia

Następna >

WODNE OCHOTNICZE POGOTOWIE RATUNKOWE
WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
ZARZĄD WOJEWÓDZKI W OLSZTYNIE
10-059 Olsztyn, ul. Polna 16
tel. 59 527 48 14
Regon 000824787, NIP 739-13-18-855

HISTORIA WOPR W OLSZTYNIE

Działalność na rzecz ratownictwa w aspekcie historycznym pozwala przyjąć tezę, że sprawy ratowania życia ludzkiego nie były obojętne organizacji i działaczom już w czasach przeszłych. Rozwój ratownictwa lat pięćdziesiątych zawdzięczamy Polskiemu Związkowi Pływackiemu, przy którym działał Referat Ratownictwa oraz Komisja Ratownictwa przy Zarządach Okręgowych Związków Pływackich. PZP i Komisja Ratownictwa w maju 1959 r. wprowadza jednolite legitymacje dla ratowników ustalając klasy II, I i stopień Instruktora.

Na terenie woj. olsztyńskiego i m. Olsztyn prekursorem ratownictwa wodnego był znany działacz sportowy Stanisław Regiec -Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki przy Wojewódzkiej Radzie Narodowej.

Dostrzegając społeczną potrzebę i poczynaniom działaczy na rzecz ratowania życia ludzkiego na wodach Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki powołał w roku 1962 – Zarządzeniem Nr.74 z dnia 11 kwietnia Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, ustala regulamin, określa zadania WOPR, ustala warunki członkostwa. Lata 1962 –1969 to okres wyteżonej pracy organizacyjnej. WOPR uzyskuje osobowość prawną w 1967 roku. Powołuje we wszystkich województwach organizacje Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

W województwie olsztyńskim dzięki pracownikom i działaczom MKKFiT, PKKFiT i WKKFiT odbywa się pierwsze Zebranie wyborcze w dniu 30.05.1968r. Przewodniczy Przewodniczący WKKFiT Stanisław Regiec, a uczestniczą przedstawiciele PKKFiT z Pasłęka, Giżycka, Nidzicy, Szczytna, Biskupca, przedstawiciel MKKFiT z Olsztyna, przedstawiciele Wojewódzkiego Ośrodka Sportu Turystyki i Wypoczynku, Komendy Chorągwi ZHP, Komendy Woj. Milicji Obywatelskiej, oraz Komendanci Drużyn WOPR. Porządek zebrania; zapoznanie ze Statutem WOPR, Wytyczne jak powoływać Oddziały Powiatowe WOPR; zabezpieczenie ze strony MKKFiT i PKKFiT w niezbędny sprzęt dla Oddziałów Powiatowych i Drużyn WOPR. Dokonano wyboru Tymczasowego Zarządu Wojewódzkiego WOPR w składzie:

Eugeniusz Szostek – Prezes przedstawiciel MKKFiT Olsztyn
Stanisław Walerysiak- V-ce Prezes przedstawiciel Komendy Wojewódzkiej MO
Andrzej Muraszko- V-ce Prezes przedstawiciel Komendy Chorągwi ZHP
Lucyna Mozol-Sekretarz, przedstawiciel MKKFiT Olsztyn
Stanisław Regiec- członek, przedstawiciel WKKFiT
Mieczysław Grabia- członek, przedstawiciel WOSTiW w Olsztynie
Leszek Kleszczyński –członek przedstawiciel PKKFiT
Wybrano Komisję Rewizyjną w składzie:
Zbigniew Niewęglowski – Przewodniczący
Jerzy Wroński – członek
Bogdan Wytrązek – członek
Roman Ruszkowski –członek

Wydarzenia;

1. Konkurs na najlepszą Drużynę WOPR p.n. Kierunek-Bezpieczne Wody od 1.06 do 31.08.1968r. Udział 19 drużyn; 4 z powiatu Węgorzewo, 4 z powiatu Iława, 4 z powiatu Giżycko, 4 z powiatu Olsztyn w tym 1 drużyna żeńska, 2 z powiatu Mrągowo, 1 z powiatu Braniewo. Zwyciężyła Drużyna z Iławy oraz Drużyna żeńska z Olsztyna.

2. Przygotowania organizacyjne do odbycia I –go Zjazdu Wojewódzkiego WOPR woj.olsztyńskiego. Wybory delegatów w drużynach i oddziałach powiatowych.

26.01.1969 r. I Zjazd Wojewódzkiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego woj. olsztyńskiego w Olsztynie.

Delegaci na Zjazd dokonali wyboru nowych władz organizacji. Wybrano Zarząd WWOPR na kadencję lat 1969 -1973 w składzie:

Stanisław Rojek – Prezes
Eugeniusz Szostek – V-ce Prezes
Stanisław Walerysiak – V-ce Prezes
Lucyna Mozol – Sekretarz
Zbigniew Łatanowski – Członek Prezydium

Andrzej Muraszko – Członek Prezydium

Pozostali członkowie Zarządu

Władysław Kamiński ,Jerzy Poprawski , Szerzysław Sroczyński , Andrzej Stachowski, Jerzy Lewandowski , Franciszek Nowakowski , Janusz Zieleniewski , Edward Szmurło , Czesław Wojciechowski .

Wybrano Komisję Rewizyjną w składzie;

Zdzisław Lasota – Przewodniczący

Teresa Gajewska – Sekretarz

Hieronim Walczykowski – członek

Franciszek Wojciukiewicz – członek

Zygmunt Wojsel – członek

Wybrano Deleatów na Zjazd Krajowy WOPR;

Jerzy Lewandowski , Stanisław Regiec , Czesław Wojciechowski , Eugeniusz Szostek , Stanisław Walerysiak , Zbigniew Łatanowski , Andrzej Muraszko .

Wydarzenia:

1 .Decyzja Urzędu Spraw Wewnętrznych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 18.02.1971 r. Nr.SW-II-900 / 19 /71,Wojewódzkie Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe z siedzibą w Olsztynie zostało wpisane do Rejestru Stowarzyszeń pod Nr.1989 i uzyskało osobowość prawną.

2 .Realizując Uchwałę Zjazdu zorganizowano i powołano 11 Oddziałów Powiatowych w: Biskupiec – 56 członków ,Wpisany do Rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych PPRN w Biskupcu dnia 30.05.1972r. Działdowo z siedzibą w Lidzbarku Welskim –60 członków ,Giżycko –162 członków ,

Iława – 121 członków – Wpisany do Rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych PPRN w Iławie dnia 14.03.1972 r. Nr.rej.26

Kętrzyn- 64 członków , wpisany do Rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych PPRN w Kętrzynie dnia 29.01.1972 r.

Nowe Miasto Lubawskie z siedzibą w Lubawie – 131 członków. Wpisany do Rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych w Nowym Mieście Lubawskim dnia 21.06.1972r Ostróda - 121 członków , Węgorzewo – 112 członków . Mikołajki –89 członków .

Szczytno – 62 członków Wpisany do Rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych PPRN w Szczytnie dnia 5.06.1972 r. Nr .SW.III – 900 / 20 /72

Olsztyn – 468 członków , Wpisany do Rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych PMRN w Olsztynie dnia 12.05.1970 r Nr. SW...II – 90 /13/70

3. Woj. WOPR otrzymuje lokum na biuro w m-cu wrześniu 1972 r. oraz zgodę na zatrudnienie 2-ch pracowników na etaty i 1-go pracownika na pół etatu, otrzymuje też dotację na działalność organizacyjną.

4 .Organizacja szkoleń na stopnie ratowników: 3 kursy uprawnienia uzyskało 60 osób 1 kurs na stopień sternika motorowodnego-uprawnienia uzyskało 15 osób.

5. Wspólnie z MKKFiT zorganizowano w Olsztynie w dniu 29.11.1970 r. I Mistrzostwa Ratowników WOPR..

15.04.1973r. II Zjazd Wojewódzkiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego w Olsztynie. Podsumowanie i ocena działalności 4-letniej kadencji lat 1969-1973. Zjazd udzielił Absolutorium dla ustępującego Zarządu .

Dokonano wyboru nowych Władz Zarządu WWOPR na lata 1973 –1977 w składzie :

Członkowie Prezydium

1.Stanisław Rojek – Prezes

2.Stanisław Walerysiak –V-ce Prezes ds. statutowo organizacyjnych

3.Janusz Nowak-V-ce Prezes ds. szkoleniowych

4.Andrzej Muraszko – Sekretarz

5.Zofia Janicka – Skarbnik

6.Andrzej Samusioneck – członek

7.Tadeusz Sobolewski – członek

Pozostali członkowie Zarządu

Jan Kołupajło, Hieronim Walczykowski, Maria Zastawna , Marian Ciesielski , Tadeusz Poprawski , Władysław Kamiński , Zbigniew Wolman , Emil Szupina , Marek Popławski,

Roman Ruskowski , Zbigniew Jarosz , Eugeniusz Szostek , Jan Makrucki , Edward Romanow , Zdzisław Orzech .

Wybrano Komisję Rewizyjną w składzie :

- 1.Józef Żuk – Przewodniczący
- 2.Artur Berezcki – z-ca Przewodniczącego
- 3.Stanisław Izdebski – Sekretarz
- 4.Jerzy Lewandowski – członek
- 5.Zbigniew Skaba – członek

Wydarzenia:

1.Powołano Oddział Miejski w Morągu w dniu 28.04.1974,wpisany do rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych w Morągu w dniu 20.02.1975 r.

2. Reforma administracyjna kraju od lipca 1975r.Powołano nowe województwa z 17 do 49

3 .Zmniejszenie terenu działania województwa olsztyńskiego i przekazanie do nowo powołanych województw n/w Oddziałów WOPR :

do woj. Suwalskiego:

Oddział Miejski WOPR Mikołajki – 47 członków

Oddział Miejski WOPR Giżycko –178 członków

Oddział Miejski WOPR Pisz - 127 członków

Oddział Miejski WOPR Węgorzewo – 118 członków

Do woj. Ciechanowskiego:

Oddział Miejski WOPR w Działdowie z siedzibą w Lidzbarku Welskim –123 członków

Do woj. Elbląskiego

Oddział Miejski WOPR Braniewo – 80 członków oraz 9-ciu członków WOPR z Pasłęka

Do woj. Toruńskiego

Oddział Miejski Nowe Miasto Lubawskie z siedzibą w Lubawie –50 członków

4. Plenarne posiedzenie Zarządu WWOPR w dniu 20.06.1976 r zmiana na stanowisku

Prezesa na skutek wyjazdu za granicę Stanisława Rojka dotychczasowego Prezesa.

Nowy Zarząd WWOPR po reformie administracyjnej kraju w składzie;

Roman Sensmęcki –Prezes

Janusz Nowak –V-ce Prezes

Włodzimierz Łaszczych –V-ce Prezes

Jerzy Wroński – Sekretarz /kierownik biura/

Stanisław Dylewski – Skarbnik

Jan Kołupajło –członek

Andrzej Muraszko–członek

Pozostali członkowie Zarządu;

Zbigniew Wolman , Emil Szupina , Roman Ruskowski , Eugeniusz Szostek , Jan Pokora,

Jan Makrucki ,Stefan Ćwikliński , Andrzej Nykiel.

Komisja Rewizyjna w składzie:

Józef Żuk – Przewodniczący

Artur Berezcki – z-ca Przewodniczącego

Stanisław Izdebski –sekretarz

5. Stan organizacyjny po zmianach; -drużyny WOPR –52 , Ilość członków WOPR 2300,

Ratowników Młodszych 978 , Ratowników Wodnych 234 , Starszych Ratowników 29 ,

Instruktorów Ratownictwa 15 , którzy stanowili kadrę szkoleniową ;

Magdalena Masztalerz Nr.176 ,Tadeusz Masztalerz Nr.177 , Jarosław Wyrzykowski Nr.180

Witold Tulibacki Nr.241 , Zygfryd Baranowski Nr.288 , Teresa Baranowska Nr.294 ,

Tadeusz Poprawski Nr.303 , Janusz Nowak Nr.315 , Andrzej Nowak Nr.316 , Piotr

Bacławski Nr.327, Emil Szupina Nr.337; Jan Kołupajło Nr.356 , Edward Pszczoła Nr.377,

Tadeusz Laszkowski Nr.378 , Marek Lewandowski Nr.379 , Edward Bocianiak Nr.386

6.Powołano Oddział Miejski w Mrągowie w dniu 21.05.1976 r. Wpisany do Rejestru w Wydziale Spraw Wewnętrznych w Mrągowie dnia 27.10.1977 r.

18.12.1977r III Zjazd Wojewódzkiego WOPR w Olsztynie.

Pozytywna ocena minionej kadencji 1973-1977.Udzielenie Absolutorium ustępującym

Władzom .Delegaci dokonali wyboru nowych władz WWOPR na lata 1977 – 1982.

Członkowie Prezydium

1. Dariusz Minakowski – Prezes
2. Jerzy Wroński – V-ce Prezes
3. Marek Lewandowski V-ce Prezes
4. Stefan Ćwikliński – Sekretarz
5. Stanisław Dylewski – Skarbnik
6. Józef Żuk – członek
7. Witold Tulibacki – członek
8. Józef Wiśniewski – członek
9. Antoni Leonowicz – członek

Pozostali Członkowie Zarządu WWOPR;

Edward Łokucjewski , Roman Ruszkowski , Zbigniew Wolman , Kurt Rozberg , Jan Kamiński , Wojciech Żebrowski , Kazimierz Kruss , Hieronim Walczykowski , Jan Kołupajło , Janusz Nowak , Włodzimierz Łaszczych , Bolesław Połaniecki , Edmund Wilczyński , Edward Bocianiak , Marek Łapiński , Andrzej Borkowski.

Komisja Rewizyjna w składzie ;

1. Stanisław Izdebski – Przewodniczący
2. Jan Makrucki – V-ce Przewodniczący
3. Jadwiga Ruch – Sekretarz
4. Artur Berezecki – członek
5. Edmund Janiszewski – członek

Wybrano Delegatów na Zjazd Krajowy WOPR w składzie;

Dariusz Minakowski , Jerzy Wroński , Edward Łokucjewski , Janusz Nowak

Wydarzenia:

1. VI Zawody Wojewódzkie Ratowników WOPR 7.05.1978r – udział 18 ratowników
2. VII Zawody Wojewódzkie Ratowników WOPR 27.05.1979 – udział 24 ratowników
3. I Zawody Strefowe Strefy Północnej w Olsztynie w dniach 3-4.06.1978r. na zlecenie ZG.WOPR - udział 50 –ciu ratowników z Gdańska, Torunia, Elbląga, Suwałk, Białegostoku, Ciechanowa i Olsztyna.
4. Z okazji X lecia WOPR woj. olsztyńskiego /1969-1979/ ZG.WOPR przyznał odznaczenia dla wyróżniających się Działaczy i Ratowników.
Honorową Odznakę WOPR za Zasługi otrzymało 40 – tu działaczy i ratowników WOPR.
Medal z okazji „80-lat Ratownictwa Wodnego w Polsce” otrzymali :Dariusz Minakowski, Edward Łokucjewski , Bolesław Połaniecki, Jerzy Wroński.

20.11.1982 r. IV Zjazd Wojewódzkiego WOPR w Olsztynie.

Ustępujące Władze otrzymały Absolutorium za kadencję 1977-1982. Uczestnicy Zjazdu dokonali wyboru nowych władz organizacji na lata 1982-1987. Wybrano Zarząd i Komisję Rewizyjną.

Prezydium Zarządu w składzie:

1. Janusz Nowak – Prezes
2. Dariusz Minakowski – V-ce Prezes
3. Stefan Ćwikliński – V-ce Prezes
4. Eugeniusz Szostek – Sekretarz /urzędujący członek zarządu/
5. Stanisław Dylewski – Skarbnik
6. Witold Tulibacki – członek
7. Bogdan Czerniecki – członek
8. Roman Ruszkowski – członek
9. Henryk Rzepczyński – członek

Pozostali członkowie Zarządu

.Edward Łokucjewski, Piotr Śniechowski , Stanisław Iwaniuk , Jerzy Kruss , Bogdan Stanisław , Adam Grądzik , Zbigniew Wolman , Wojciech Michałowski

Komisja Rewizyjna w składzie;

1. Hieronim Walczykowski – Przewodniczący
2. Tadeusz Dreszler – z-ca Przew.
3. Jan Adamonis – Sekretarz
4. Kurt Rozberg – członek
5. Janusz Sznarbach – członek

Delegaci na Zjazd Krajowy – Janusz Nowak, Dariusz Minakowski , Eugeniusz Szostek.
Wydarzenia:

02.02.1987 r Kierownikiem Biura zostaje kol.Edward Artysiewicz.

23.11.1987r .V Zjazd WWOPR w Olsztynie .Zjazd podjął Uchwałę o udzieleniu
ustępującemu Zarządowi Absolutorium za kadencję 1982 – 1987 r .Dokonano wyboru
nowych Władz organizacji na lata 1987 – 1992.Wybrano Zarząd WWOPR w składzie;
Członkowie Prezydium

- 1.Janusz Nowak – Prezes
- 2.Stefan Ćwikliński – V-ce Prezes
- 3.Marek Lewandowski V-ce Prezes
- 4.Lesław Gosławski – Sekretarz
- 5.Edward Łokucjewski – Członek
- 6.Henryk Rzepczyński – Członek
- 7.Kazimierz Zduniuk – Członek

Członkowie Zarządu;

Edward Artysiewicz , Edward Bocianiak , Bernardetta Gadomska , Andrzej Kaczmarek ,
Andrzej Litwin , Janusz Kopański , Magdalena Masztalerz , Dariusz Minakowski , Jacek
Regiec , Roman Ruszkowski , Marian Rozberg , Artur Berezecki , Witold Tarczyński ,
Stefan Wojnowski , Mirosław Nowotnik , Adam Dernicki .

Komisja Rewizyjna WWOPR w składzie ;

17.11.1992 r VI Zjazd WWOPR w Olsztynie. Ustępujące Władze WWOPR złożyły
obszerne sprawozdanie z poczynań i osiągnięć minionej kadencji lat 1987 –1992 i otrzymały
Absolutorium od Zjazdu .Delegaci dokonali wyboru nowych władz organizacji na kadencję
1992 – 1997.

Prezydium Zarządu WWOPR;

- 1.Janusz Nowak – Prezes
- 2.Edward Artysiewicz V-ce Prezes –urzędujący
- 3.Stanisław Kasprzak – V-ce Prezes
4. Zygmunt Kisielewski -członek
- 5.Andrzej Litwin- członek
- 6 Mieczysław Detyna – członek
- 7.Witold Tarczyński – członek

Członkowie Zarządu

- 8.Tadeusz Dołęgowski
- 9.Edward Krawczyk
- 10.Bronisław Kruczyk
- 11.Jerzy Łuka
- 12 Tadeusz Malinowski
- 13.Dariusz Skoneczny
- 14.Grzegorz Ślaziński
- 15.Mariusz Szymański /zrezygnował w trakcie kadencji/
- 16.Bogdan Zaniewski /wybrany w trakcie kadencji /

Komisja Rewizyjna

- 1.Sławomir Gicewicz –Przewodniczący
- 2.Elżbieta Borowicz –Członek
- 3.Jarosław Cherek – Członek
- 4.Mirosław Matuć – Członek
5. Wojciech Witkowski – Członek

Delegaci na Zjazd Krajowy;

Edward Artysiewicz , Zygmunt Kisielewski , Janusz Nowak

Wydarzenia:

- 1.Powołanie Komisji problemowych: Dyscyplinarną, Szkoleniową Sprzętową.
- 2.Kontrole zewnętrzne przeprowadzone przez ZUS i Urząd Wojewódzki.
- 3.Komisja Dyscyplinarna w składzie: Edward Łokucjewski, Tadeusz Dołęgowski, Henryk Rzepczyński ,wykluczyła z szeregów WOPR dnia 20.12.1995 r kol .Lesława Gosławskiego za nieetyczne zachowanie wobec organizacji.

4. Marek Lewandowski uzyskuje uprawnienia Instruktora Wykładowcy 1995 r.
16.03.1997r. VII Zjazd Woj. WOPR w Olsztynie. Ustępujące Władze otrzymały
Absolutorium za okres 1992 – 1997r. Dokonano wyboru nowych Władz organizacji na
kadencję 1997 – 2002
Zarząd WWOPR w składzie;
Prezydium Zarządu;
1. Janusz Nowak – Prezes
2. Edward Artysiewicz – V-ce Prezes /urzędujący Kierownik Biura /
3. Stanisław Kasprzak – V-ce Prezes
4. Zygmunt Kisielewski – V-ce Prezes
5. Marek Lewandowski – Sekretarz
Pozostali Członkowie Zarządu
6. Elżbieta Borowicz – Skonieczna
7. Mieczysław Detyna
8. Tadeusz Ewertowski
9. Wiktor Fiedosewicz
10. Zbigniew Kubas /złożył rezygnację 26.06.2000 /
11. Waldemar Nykiel
12. Stanisław Zaborco /powołany dnia 26.06.2000 /
Komisja Rewizyjna w składzie;
1. Sławomir Gicewicz- Przewodniczący
2. Tadeusz Malinowski
3. Waldemar Oleksiak /zrezygnował w trakcie kadencji 10.07.2000 /
4. Grzegorz Ślaziński /powołany w trakcie kadencji 10.07.2000 /
Sąd Koleżeński w składzie;
Edward Łokucjewski – Przewodniczący
Grzegorz Słomkowski
Tadeusz Dołęgowski
Wojciech Witkowski
Edward Zalewski

Delegaci na Zjazd Krajowy:

Edward Artysiewicz, Zygmunt Kisielewski, Janusz Nowak..

Wydarzenia:

1. Rok 1999 Reforma administracyjna Kraju-zmniejszenie ilości województw z 49 na 16,
2. Powstało Województwo Warmińsko – Mazurskie. Do byłego woj. olsztyńskiego włączono miasto i powiat Elbląg. Gołdap, Olecko, Węgorzewo, Pisz, Ełk, Giżycko z woj. suwałskiego. Działdowo z siedzibą w Lidzbarku Welskim z woj. ciechanowskiego. Nowe Miasto Lubawskie z woj. toruńskiego.
3. Powołanie i wpisanie w dniu 2.12.2001 r. na ewidencję Oddziału w Działdowie z siedzibą w Lidzbarku Welskim
4. Wpisanie do rejestru stowarzyszeń dnia 5.01.1999 r. Elbląskiego WOPR przez Sąd Okręgowy Wydział I cywilny w Elblągu Dział A Nr.15 Ns.Rej.St.269/98
5. Wpisanie do rejestru Stowarzyszeń Mazurskiego WOPR z siedzibą w Giżycku w dniu 18.03.1999r. przez Sąd Okręgowy w Suwałkach.
6. Nadzwyczajny Zjazd WWOPR dnia 13.03.1999 r. z udziałem Delegatów z nowych Oddziałów włączonych do woj. Warmińsko – Mazurskiego. Zmiany w Statucie: nazwy organizacji na Warmińsko-Mazurskie Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe z siedzibą w Olsztynie. Delegaci z Elbąskiego WOPR i Mazurskiego WPOR opuszczają salę na znak protestu. Pozostali Delegaci ustalają termin następnego Nadzwyczajnego Zjazdu.
7. Ponownie zwołany Nadzwyczajny Zjazd WWOPR na dzień 13.06.1999r. dochodzi do skutku. Delegaci podejmują Uchwałę o zmianie nazwy organizacji wojewódzkiej z Warmińsko- Mazurskie Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe na Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe Województwa Warmińsko – Mazurskiego z siedzibą w Olsztynie.
8. Zmiany w Statucie zostają przyjęte przez Sąd Okręgowy I Wydział Cywilny w Olsztynie i w dniu 19.07.1999 r. Statut zostaje zarejestrowany pod Nr.1 dział A.

9. Wpisanie WOPR Województwa .Warmińsko-Mazurskiego do rejestru Krajowego Rejestru Sądowego K.R.S. 0000043233 wpis dnia 27.09.2001 r. Nr. wpisu poz.1 .

10 .Intensywna działalność organizacyjna w celu pełnej integracji z nowymi Oddziałami. Do końca kadencji nie udało się włączyć w działalność WOPR z Elbląga i WOPR z Giżycka.

11.Elblaski WOPR, Mazurski WOPR i Ełcki WOPR utworzyły nową strukturę organizacyjną pod nazwą Okręgowy Związek WOPR Województwa Warmińsko Mazurskiego z siedzibą w Giżycku./Elbląg, Giżycko, Pisz, Węgorzewo, Olecko, Gołdap, Ełk /

17.03.2002 r. I Zjazd WOPR Woj. Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie. Zjazd przyjął sprawozdanie z działalności ustępujących Władz za kadencję 1997 – 2002 i udzielił Absolutorium. Dokonano wyboru nowych Władz na kadencję 2002 –2007 r.

Prezydium Zarządu w składzie ;

- 1.Sławomir Gicewicz – Prezes
- 2.Elżbieta Borowicz Skoneczna –V-ce Prezes
- 3.Zygmunt Kisielewski – V-ce Prezes
- 4.Stanisław Kasprzak – V-ce Prezes
- 5.Marek Lewandowski – Sekretarz

Członkowi Zarządu

- 6.Mieczysław Detyna
- 7.Wiktor Fiedosewicz
- 8.Stanisław Zaborko
- 9.Grzegorz Słomkowski
- 10.Andrzej Fitas
- 11.Maria Nowalińska

Komisja Rewizyjna

- 1.Bogdan Micek
- 2.Tadeusz Malinowski
- 3.Przemysław Rawa
- 4.Adam Doliński
- 5.Grzegorz Iwańczyk

Sąd Koleżeński – Edward Łokucjewski ,

Delegaci na Zjazd Krajowy :Sławomir Gicewicz ,Elżbieta Borowicz Skoneczna ,Zygmunt Kisielewski , Stanisław Kasprzak , Mieczysław Detyna , Edward Łokucjewski , Henryk Garnowski , Andrzej Pieńkowski , Stanisław Zaborko.

Wydarzenia;

1. Krajowe obchody 40 –lecia WOPR
2. Zjazd Wojewódzki WOPR podejmuje Uchwałę o nadaniu Honorowego Prezesa WOPR Województwa Warmińsko – Mazurskiego dla ;Edward Artysiewicz i Janusz Nowak .
- 3.Elżbieta Borowicz –Skoneczna uzyskała uprawnienia Instruktora Wykładowcy 9.09.2000r

23.11.2007 r. II Zjazd WOPR Województwa Warmińsko – Mazurskiego.

Ustępujące Władze otrzymały Absolutorium za kadencję 2002 –2007.r.Delegaci dokonali wyboru nowych władz na lata 2007 –2012

Prezydium Zarządu;

- 1.Sławomir Gicewicz – Prezes
- 2.Elżbieta Borowicz Skoneczna – V-ce Prezes
- 3.Bogusław Kowalewski – V-ce Prezes
- 4.Zygmunt Kisielewski –V-ce Prezes
- 5.Adam Choromański – Sekretarz

Członkowie Zarządu

- 6.Jan Kurowicki
- 7.Maria Nowalińska
- 8.Wojciech Caban
- 9.Grzegorz Iwańczyk
- 10.Mieczysław Detyna
- 11.Marcin Trudnowski
- 12.Andrzej Chudzicki
- 13.Wiktor Fiedosewicz

Komisja Rewizyjna

1. Bogdan Micek – Przewodniczący /rezygnacja w trakcie kadencji/
2. Tadeusz Malinowski – Z-ca Przewodniczącego
3. Magdalena Lipowska
4. Bogdan Zaniewski
5. Radosław Batko

Sąd Koleżeński

1. Edward Łokucjewski –Przewodniczący
2. Tadeusz Dołęgowski
3. Mieczysław Adamczuk
4. Marek Roch
5. Adam Kalinowski

Wydarzenia;

1. Krajowe .Obchody 45 –lecia WOPR. 28.04.2008 r Zjazd Krajowy WOPR wybiera Sławomira Gicewicza na V-ce Prezesa ZG WOPR do spraw sprzętowych..
2. Nadanie tytułu Honorowego Członka WOPR dla kol .Janusz Nowak Uchwałą Zjazdu Krajowego dnia 28.04.2008 r...